

Introit: **Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévolník at' opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly; necht' se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. (Izajáš 55, 6-7)**

Dotazujte se a budete žít!

Milí přátelé, bratři a sestry,

kdo se ptá, ten se dozví. To je jistě známá životní zkušenost. Anebo naopak, **líná huba, holé neštěstí.** Když člověk bloudí v cizím městě a ostýchá se zeptat místních, zbytečně prodlužuje své bloudění. Anebo když děláte nějakou činnost nebo práci, ve které vám chybí zkušenosti, ale máte svou hlavu, nikoho zkušeného se nezeptáte, pak to většinou nedopadne moc dobře. Známe to vlastně i z dětství. Synek má svou hlavu, nedbá rad svého táty a zbytečně pak narazí.

I v Bibli nacházíme názorný příklad. Když se **po smrti Šalomounově** ujal vlády jeho syn **Rechabeám**, nedbal rad starých zkušených rádců. Zástupci izraelských kmenů žádali snížení daní a tito staří zkušení rádcí, kteří znali lid, to Rechabeámovi doporučili. On ale dal na rady mladíků, s kterými vyrostl, a daně naopak tvrdě zvýšil! K čemu to vedlo? **Celých deset kmenů se z Izraele odtrhlo a vytvořilo Severní Izrael.** Rechabeámovi toho moc nezbylo. Rozdělení pak přineslo mnoho bolesti, bojů a ztráty na životech. A přitom už jeho děda, tedy král David, při jednom ze slavnostních shromáždění prohlásil: „**Bedlivě se vždy dotazujte na všechny příkazy Hospodina, svého Boha, abyste si udrželi tu dobrou zemi a mohli ji předat svým synům do dědictví navěky.**“ (1. Pa 28,8) Uplynulo několik desítek let a dědictví bylo ta tam.

Ta výzva, **dotazujte se Hospodina a budete žít**, zaznívá v Bibli mnohokrát. Máme jít v modlitbách k Bohu, dotazovat se na jeho vůli, naslouchat Mu a výsledek toho všeho je to, že budeme žít! Jak je to myšleno? Nevěřící by mohl říct, já se Boha nedotazuji, a přesto žiju. Avšak dotazovat se Hospodina, nebo jeho Syna Pána Ježíše Krista, vlastně znamená mít s Bohem vztah. Být na Něho napojen. Naslouchat Mu. A v tom jak víme, je život naplněný Boží přítomností, životní síla s přesahem až do života věčného. Kdežto u toho, kdo odmítá Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, tam zaslíbení života věčného není.

Nicméně to dotazování Hospodina je vlastně velmi důležité i pro život, který žijeme dnes. Dostáváme se v životě do různých situací, kdy jsme bezradní. Kdy nevíme, jak dál. David v tom 34. Žalmu vydává jasné svědectví: **Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mě od všeho, čeho jsem se lekal.** David prožíval složitá období, zakusil mnohé bezvýchodné situace, strach o svůj život. Když se ale vždycky ptal Hospodina, vždy mu ukázal cestu k životu. Jistě moc dobře známe verš, že **nás nepotká zkouška nad naše síly, nýbrž s každou zkouškou nám Bůh připravil východisko.** Komu připravil východisko? Všem! Ovšem naleznou ho jen ti, kteří se dotazují. Pán Ježíš je pro nás ten nejlepší právník, obhájce, který nás vyseká s každé šlamastyky. Je ale potřeba zajít k Němu do advokátní kanceláře, předložit Mu svůj případ a nic nezatajovat. Znáte to určitě z nějakých filmů, když obhájce přijde do vězení k obviněnému. Tak řekne: „*Můžu vám pomoci, ale potřebuji znát pravdu. Potřebuji, abyste mi řekl všechno.*“ Každý člověk vůči Boží svatosti a spravedlnosti nese velikou tíhu viny. David ale zakončuje svůj žalm slovy: **Nikdo z těch, kteří se k Bohu utíkají, vinu neponese.** Tak dobrého máme obhájce, který vzal všechnu tíhu viny na sebe. Aby nás ale obhajoval, musíme se utíkat k Němu, být před Ním pravdiví a upřímní, a předkládat mu sami sebe neustále, Vždyť je přece psáno: **Neustále se modlete!**

Dotazujte se mne a budete žít! Takto jsme vyzýváni, bratři a sestry, my, takto byl vyzýván i starozákonní Izrael prorokem Amosem. Prorok Amos působil právě v době, kdy se těch deset kmenů odtrhlo od Judy a Benjamina. Těm zůstal Jeruzalém a pochopitelně i chrám. V chrámu neustále probíhaly oběti, do jeruzalémského chrámu přicházeli lidé uctívat Hospodina. Ovšem král Jarobeám pro těchto deset kmenů hledal náhradní řešení. To jejich odtržení ve skutečnosti také znamenalo vzdálení se od Hospodina. Je to tak ale i dnes. Ten, kdo přestane chodit do společenství věřících, je ve velikém nebezpečí, že se Bohu vzdálí

Nicméně 1. kniha Královská 12, 27-30 popisuje, jak měl vzdorokrál Jarobeám strach, že lid bude chodit uctívat Hospodina stále do Jeruzaléma a že jejich srdce se opět přikloní k právoplatnému králi Rechabeámovi: Cituji: **Kdyby tento lid chodil slavit obětní hody do Hospodinova domu v Jeruzalémě, obrátilo by se srdce tohoto lidu k jejich pánu, judskému králi Rechabeámovi. Mne by zabili a vrátili by se k judskému králi Rechabeámovi.**“ Král se poradil a dal udělat dva zlaté býčky a řekl lidu : „Už jste se dost nachodili do Jeruzaléma. Zde jsou tvoji bohové, Izraeli, kteří tě vyvedli z egyptské země!“ **Jednoho býčka postavil v Bét-elu a druhého dal do Danu. To svádělo lid k hříchu.** I když v Samaří byl chrám, v Bét-elu svatyně, tak přesto Severní Izrael propadal modloslužbě. Ačkoliv Amos sám původně vůbec nebyl prorok, ale pastýř a ovocnář, sídlící nedaleko Jeruzaléma, přesto právě jeho poslal Bůh do Severního Izraele s naléhavým poselstvím. A právě v Bét-elu při slavnostním shromáždění vystoupil prorok Amos a tuto modloslužbu kritizoval. A zároveň vyzýval: **Nedotazujte se Bét-elu, nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Beer-šeby, neboť Gilgál bude přesídlen, Bét-el se ukáže jako ničemný klam.** Svým poselstvím doslova pil krev tamnímu knězi Amasijášovi. A u krále to také neměl asi růžové, vždyť vlastně podněcoval lid proti rozhodnutí krále. Dle apokryfního vyprávění měl Amos pak velké těžkosti a nakonec za to zaplatil i svým životem.

Ačkoliv v tom Jarobeám mohl vidět podněcování proti své osobě, tak Amosovi o to jistě vůbec nešlo. On toužil po tom, aby se lid navrátil k Bohu a dotazoval se Hospodina. **Dotazujte se Hospodina a budete žít!** Jeho výzva nebyla vyslyšena. Za dva roky oblast postihlo veliké zemětřesení a později bylo všech deset kmenů rozprášeno asyrskými vojsky.

Výzva, **dotazujte se Hospodina a budete žít**, platí ovšem, milí přátelé, i dnes pro nás. Dotazujeme se Boha na jeho vůli do našich životů? Dnešní lid neputuje **do Bét-elu, do Beer Šeby, ani do Gilgálu.** Mnozí lidé ale chodí k věštčům, jiní se chodí radit k psychologům, mnohé odpovědi nám umí dát strýček Google, anebo umělá inteligence. Kam chodíš ty? Jak řešíš své nesnáze? Kdo je tvým rádcem?

Na sborové dovolené, z které jsme se včera vrátili, jsme rozebírali příběh Elijášův. Zamýšleli jsme se nad jednotlivými fázemi jeho cesty k Hospodinu, kdy nakonec uslyšel hlas Boží, jemný a tichý. Je to příběh, kdy **na hoře Karmel zvítězí nad 450 baalovými proroky.** Královna Jezabel ho za to chce usmrtit. A tak utíká na poušť a vysílen chce zemřít. Doslova prosí Boha, aby si vzal už jeho život. Cítí se nehoden, jako ten, který selhal, neboť nedokázal přimět lid k uctívání Hospodina. Z únavy usne a 2x ho vzbudí anděl a pobídne ho ať jí, že má před sebou dlouhou cestu. A když po 40 ti dnech dojde k Boží hoře Choréb, ukryje se v jeskyni. Bůh ho ale pošle dál na vrchol hory. Musí si ale projít **vichrem, zemětřesením a ohněm. Bůh v tom všem ale nebyl.** Po tom všem teprve **hlas jemný a tichý.** Hlas, který změní jeho pohled a dá mu sílu. **Elijáš si připadal, že zbyl jen on sám, Hospodin mu ale řekne, že je ještě sedm tisíc věrných** a pošle ho zpět do služby. Dává mu ale Elišu, na kterého má předelegovat svou službu, má ho pomazat místo sebe. Elijáš se šel dotázat Hospodina, neboť už nevěděl jak dál. Už neměl sílu. Abychom ale i my mohli slyšet Boží hlas, abychom mohli žít v nové síle a naději, abychom mohli sloužit v moci Ducha svatého, pak potřebujeme udělat něco podobného jako Elijáš. Vydát se Pánu. Vezmi si můj život, Pane, jsem nehoden. Teprve potom můžeme v Kristu přijmout život nový. Pak je potřeba se sytit pokrmem Božího slova a pít na modlitbách s přítomností Kristovy. Vyjít ze své komfortní zóny, z té jeskyně pohodlnosti, vylít před Pánem všechny své emoce, své bouře, svá hněvivá rozpálení a pak v tichu naslouchat. Dotazovat a naslouchat totiž patří k sobě. Dotázat se a neposlouchat, to je jako se neptat. **Dotazujte se a naslouchejte Hospodinu, a budete v tom mít život.** Věnujte Bohu více svého času, Jeho se dotazujte a v tichu naslouchejte, právě v letní čas, v čas odpočinku takovou chvíli jistě můžete najít. Jen stačí chtít, hledat a jít. Amen. Modlitba píseň 711

Večeře Páně

Slovo posláni: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budí a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 384

Modlitba odevzdání

Pane Ježíši, předstupuji nyní před Tebe a přináším Ti celý svůj život a všechno co do něho patří.

Uvědomuji si, že bez Tebe jsem v tomto světě slabý a zranitelný, proto se dnes znovu rozhoduji svěřit sám sebe do tvých rukou.

Odevzdávám Ti a zříkám se všeho, co nepochází od Tebe, všechny své hříchy, závislosti, všechny modly, které jsem si vytvořil, každý strach, který mě svazuje a každé neodpuštění v mém srdci a jakoukoliv rodovou zátěž. Také Ti svěřuji všechny oblasti svého života:

- mou rodinu a děti
- mé vztahy
- mou práci
- mé finance
- mou sexualitu
- celou svou bytost, ducha, duši, tělo a mysl a srdce
- minulost, přítomnost a budoucnost

Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi za mne zemřel na kříži, abych já mohl žít. Buď, Pane Ježíši, opět jediným Pánem a Králem mého života a já se Ti dnes odevzdávám a vyznávám Tě jako jediného Boha a Spasitele v mém životě. Buď Pane Ježíši jediným Pánem a Králem mého srdce, mysli, těla, duše a ducha.

Rozhoduji se dnes jen a jen pro Tebe a prosím, aby ses oslavil v celém mém životě.

Pane Ježíši, děkuji Ti, důvěřuji Ti a miluji Tě.